

Israëls fundamentele kwetsbaarheid.

Laat ons (één keer) eerlijk zijn: Het probleem in het Midden Oosten is niet het Palestijnse volk, niet Hamas, niet de Arabieren, niet Hezbollah of de Iraniërs of de hele Moslim wereld.

Wij zijn het, de Israëli's.

Dit is de eerste zin uit een brochure van Jeff Halper, Coördinator van het Israelische Comité tegen Huizen Vernietiging. Een van de vele kleine Israëlische vredesgroepen.

Hij stelt, dat je van Israel geen oplossing moet verwachten.

Israel heeft maar één allesbeheersende zorg: Veiligheid.

Ik ga er vanuit, dat dit gevoel voortkomt uit de diepgevoelde vrees: Nooit weer een Holocaust! En wie moet hen dat verwijten?

De druk moet dus van buiten komen. Maar van de Verenigde Staten hoef je ook niets te verwachten, gezien de sterke verwevenheid van het Amerikaanse militaire complex met het Israëlische 'almachtige' leger en de grote invloed van de Joodse lobby op het Amerikaanse congres, zo heeft Halper bij een recent bezoek aan Washington nog weer eens vastgesteld.

Europa dus? Er zijn zeker mogelijkheden gezien de intensieve handelsbetrekkingen tussen Europa en Israel. Maar wat is Europa als het gaat om een buitenlandse politiek?

Ik wil graag aandacht vragen voor Israëls fundamentele kwetsbaarheid en daaruit een misschien onverwachte conclusie trekken.

Israel heeft al zijn vertrouwen gesteld op zijn militaire macht: Zij zijn veruit de machtigste natie in het Midden Oosten, met inbegrip van nucleaire wapens.

Hun militaire industrie, die nauw verbonden is met de Amerikaanse, maakt hen bijna onoverwinnelijk, vooral als het gaat om de Oorlog tegen Terreur.

Maar militaire technologie lijkt tamelijk ineffectief in een 'War on Terror'.

Ondanks een overweldigende geallieerde overmacht in de lucht, landden er raketten uit Irak in de eerste Irakese oorlog, gelukkig zonder strijdgas.

Recent kwamen ze uit Libanon zonder relevante defensie.

De volgende afzender zou gemakkelijk Iran kunnen zijn, vooral als Amerika Irak na nog meer verliezen heeft verlaten.

Of misschien wel Pakistan, dat ook nog nucleaire middelen heeft.

En wat, als na het einde van het Mubarak tijdperk de Moslim Broederschap in Egypte de macht kan grijpen?

Het is geen geruststellende constatering, maar Israëls geschiedenis wordt volstrekt beheerst door kwetsbaarheid. Vanaf Abraham als vreemdeling, de slavernij in Egypte, de vestiging in een land met de machtige Filistijnse tegenstander als interne vijand en grootmachten als Aram, Assyrie, Babel, Perzie, de Grieken en de Romeinen als externe vijanden, de diaspora tot in de 20ste eeuw, en het verblijf sindsdien tussen Arabische tegenstanders.

In deze positie is de Israëlische machtspolitiek in feite een enorme bedreiging voor het land, doordat ze voortdurend nieuwe vijanden creëert door zijn nietsontziende optreden.

Al op betrekkelijk korte termijn zou de situatie dramatisch kunnen veranderen.

Zou het niet van een gezond gevoel van eigenbelang getuigen, indien Israël ogenblikkelijk stopt met het maken van nieuwe vijanden en begint vrienden te maken, zolang het nog kan?

Bert Middel